

НОВИНИ ВІД ЮСТИЦІЇ

№6 (39)

Газета Головного управління юстиції у Чернівецькій області та Чернівецької обласної організації Союзу юристів України

27 березня 2014 року

Представництво та довіреність за законодавством України

Представництво – правовідношення, в якому одна сторона (представник) зобов'язана або має право вчинити правочин від імені другої сторони, яку вона представляє.

Що може і чого не може представник. Правочин, вчинений представником, створює, змінює, припиняє цивільні права та обов'язки особи, яку він представляє.

Представник може бути уповноважений на вчинення лише тих правочинів, право на вчинення яких має особа, яку він представляє.

Представник не може вчиняти правочин: •який, відповідно до його змісту, може бути вчинений лише особою тією особою, яку він представляє; •від імені особи, яку він представляє, у своїх інтересах або в інтересах іншої особи, представником якої він одночасно є, за винятком комерційного представництва, а також щодо інших осіб, установлених законом.

Законодавство визначає три види представництва: •за законом, •комерційне, •за довіреністю.

Представництво за законом. Батьки (усиновлювачі) є законними представниками своїх малолітніх та неповнолітніх дітей, опікун є законним

представником малолітньої особи та фізичної особи, визнаної недієздатною. Законним представником у випадках, встановлених законом, може бути інша особа.

Комерційне представництво. Комерційним представником є особа, яка постійно та самостійно виступає представником підприємців при укладенні ними договорів у сфері підприємницької діяльності. Комерційне представництво одночасно кількох сторін правочину допускається за згодою цих сторін і в інших випадках, встановлених законом. Повноваження комерційного представника можуть бути підтверджені письмовим договором між ним та особою, яку він представляє, або довіреністю.

Представництво за довіреністю. Представництво, яке ґрунтується на договорі, може здійснюватися за довіреністю. Представництво за довіреністю може ґрунтуватися на акті органу юридичної особи.

Довіреність – письмовий документ, що видається однією особою іншій особі для представництва перед третіми особами. Довіреність на вчинення правочину представником може бути надана особою, яку представляють (довірителем), безпосередньо третій особі. Форма довіреності повинна відповідати формі, в якій, відповідно до закону, має вчинятися правочин. При цьому довіреність, що видається у порядку передоручення, підлягає нотаріальному посвідченню, крім довіреностей на отримання заробітної плати, стипендії, пенсії, аліментів, інших

платежів та поштової кореспонденції (поштових переказів, посилок тощо), які можуть бути також посвідчені посадовою особою організації, в якій довіритель працює, навчається, перебуває на стаціонарному лікуванні, або за місцем його проживання.

Довіреність від імені юридичної особи видається її органом або іншою особою, уповноваженою на це її установчими документами, та скріплюється печаткою цієї юридичної особи. Строк довіреності зазначається у довіреності. Якщо строк довіреності не зазначений, вона зберігає чинність до припинення її дії.

Обов'язковим реквізитом довіреності є дата її вчинення, оскільки довіреність, у якій не зазначена дата її вчинення, є нікчемною.

Представництво за довіреністю припиняється у разі: •закінчення строку довіреності; •скасування довіреності особою, яка її видала; •відмови представника від вчинення дій, що були визначені довіреністю; •припинення юридичної особи, яка видала довіреність; •припинення юридичної особи, якій видана довіреність; смерті особи, яка видала довіреність, оголошення її померлою, визнання її недієздатною або безвісно відсутньою, обмеження її цивільної дієздатності (але в разі смерті особи, яка видала довіреність, представник зберігає свої повноваження за довіреністю для ведення невідкладних справ або таких дій, невиконання яких може призвести до виникнення збитків); •смерті особи, якій видана довіреність, оголошення її померлою, визнання її недієздатною або безвісно відсутньою, обмеження її цивільної дієздатності.

З припиненням представництва за довіреністю втрачає чинність передоручення. У разі припинення представництва за довіреністю представник зобов'язаний негайно повернути довіреність.

Особа, яка видала довіреність, за винятком безвідкличної довіреності, може в будь-який час скасувати довіреність або передоручення. Відмова від цього права є нікчемною.

Представник має право відмовитися від вчинення дій, які були визначені довіреністю, про що він зобов'язаний негайно повідомити особу, яку він представляє.

Представник не може відмовитися від вчинення дій, які були визначені довіреністю, якщо ці дії були безвідкладними або такими, що спрямовані на запобігання завданню збитків особі, яку він представляє, чи іншим особам. Він відповідає перед особою, яка видала довіреність, за завдані їй збитки в разі неповідомлення особи, яку він представляє, про відмову у вчиненні дій, які були визначені довіреністю.

Правочин, який вчинено внаслідок зловмисної домовленості представника однієї сторони з другою стороною, визнається судом недійсним. Довіритель має право вимагати від свого представника та другої сторони солідарного відшкодування збитків і моральної шкоди, завданих йому у зв'язку із вчиненням правочину внаслідок зловмисної домовленості між ними.

Костянтин КОНДРЮК, начальник Головного управління юстиції у Чернівецькій області

Про позачергові вибори

На 25 травня нинішнього року, згідно з Постановою Верховної Ради України від 22 лютого 2014 року №757, призначені позачергові вибори Президента України.

За ст.103 Конституції України (зі змінами), Президент України обирається громадянами України на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування строком на п'ять років.

Президентом України може бути обраний громадянин України, який досяг тридцяти п'яти років, має право голосу, проживає в Україні протягом десяти останніх перед днем виборів років і володіє державною мовою. Одна й та ж особа не може бути Президентом України понад два строки підряд. Президент України не може мати іншого представницького мандата, обіймати посаду в органах державної влади або в об'єднаннях громадян, а також займатися іншою оплачуваною або підпри-

ємницькою діяльністю чи входити до складу керівного органу або наглядової ради підприємства, що має на меті одержання прибутку.

Вибори Президента України проводяться згідно із ЗУ «Про вибори Президента України» від 05 березня 1999 року. Законом України «Про внесення змін до ст. 90 Закону України «Про вибори Президента України» від 28 лютого 2014 р. №841 (набув чинності 1 березня) встановлено, що окружні виборчі комісії утворюватимуться

не пізніше як за 40 днів до дня виборів (тобто, до 14 квітня 2014 р.) в порядку, встановленому цим Законом, за поданнями кандидатів на пост Президента України, які вносяться до Центральної виборчої комісії не пізніше як за сорок п'ять днів до дня виборів (тобто, до 9 квітня).

Місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування не пізніше як за 80 днів до дня виборів (тобто, до 5 березня) відводять місця та обладнують стенди, дошки оголошень у людних місцях для розміщення матеріалів передвиборної агітації.

Розцінки вартості одиниці друкованої площі та одиниці ефірного часу для проведення передвиборної агітації встановлюються відповідним засобом масової інформації не пізніше як за 80 днів до дня виборів у розмірі, що не може перевищувати розміру середньоринкового значення ціни за

3 стор.

НОВИНИ

Верховна Рада України призначила позачергові вибори Чернівецького міського голови на 25 травня 2014 року.

Український парламент ухвалив Закон «Про внесення змін до деяких законів України щодо служби у військовому резерві». Законодавчим актом унормовано порядок проходження служби у військовому резерві ЗС та інших військових формувань. Зокрема, визначено службу у військовому резерві як особливий вид виконання військового обов'язку та встановлено правовий статус резервіста і вимоги до проходження служби у військовому резерві. Законом поширені також права, обов'язки та обмеження, передбачені законодавством для військовослужбовців, на резервістів на весь час виконання ними обов'язків служби у військовому резерві. Встановлено обов'язок складання резервістами Військової присяги. Для підприємств, установ та організацій встановлені обов'язки сприяти їхнім працівникам, які проходять службу у військовому резерві, у виконанні ними обов'язків служби та своєчасному направленні їх до органів військового управління, військових частин. Документом встановлено також порядок виклику та прибуття резервістів до військової частини, в якій вони проходять службу, за викликом її командира. Згідно із законом, «громадяни (крім тих, які проходять службу у військовому резерві) зобов'язані з'явитися до військових частин або на збірні пункти військових комісаріатів у строки, зазначені в отриманих ними документах (мобілізаційних розпорядженнях)». Законом також встановлено, що «резервісти, які проходять службу у військовому резерві, у разі закінчення строку контракту можуть укласти новий контракт про проходження служби у військовому резерві».

Реформи, які відбудуться в органах юстиції, виборчому законодавстві та судовій системі, анонсував міністр юстиції України Павло Петренко під час відео-конференції з представниками регіональних органів юстиції, громадських організацій та засобів масової інформації. Першою буде презентована програма реформ Державної реєстраційної служби. Йдеться про те, щоби максимально прибрати контакт державного службовця-реєстратора з громадянином, який отримує послуги. У службах реєстрації передбачається встановлення відео-камер та електронної черги. Розглядається ініціатива реєстрації за допомогою Інтернету. Частина реєстраційних дій планується передати на обслуговування приватним структурам – нотаріусам та комерційним банкам.

Аналіз запровадження механізму вчинення реєстраційних дій через систему Укпрошти показує, що близько 70% повідомлень, які передавалися реєстраторам через пошту, були повернуті громадянам за формальними підставами, відтак ця система також потребує удосконалення.

Ще однією новацією має стати відкриття реєстрів для громадян. Для запобігання конфлікту з нормами Конституції та Закону «Про персональні дані» відпрацьовується варіант, який дасть можливість відкрити реєстри без персональних даних про саму особу. Це зменшить кількість шахрайських дій та дасть змогу бізнесу, який використовує цю інформацію, більш ефективно працювати. Значні зміни до законодавства передбачаються у сфері захисту прав і свобод громадян України. Вони стосуватимуться виборчого законодавства, змін до Кримінального процесуального кодексу та інших законодавчих актів. Разом з експертами Ради Європи та інших міжнародних інституцій напрацьована низка виборчих законопроектів. Зокрема, Закон про місцеві вибори, який неодноразово критикувався як нашими, так і іноземними експертами.

Актуальним є прийняття закону «Про мирні зібрання». На сьогодні у нас такого закону немає. Європейська комісія та інші міжнародні організації вимагають від нас прийняти відповідний закон. Потрібний механізм, за яким будь-яке мирне зібрання може бути проведене без додаткових бюрократичних процедур після звичайного повідомлення організаторами компетентних органів.

У контексті забезпечення прав і свобод громадян відбудуться зміни до Кримінального процесуального кодексу в частині захисту прав та інтересів затриманих і підозрюваних осіб.

Міністерство юстиції разом із тимчасовою спеціальною комісією Верховної Ради готує нову редакцію розділу Конституції, який стосується судочинства.

– Я переконаний, що після підписання Угоди про Асоціацію з ЄС ми в найкоротші терміни ухвалимо низку законів, які закріплять європейські стандарти з прав і свобод громадян, – наголосив Павло Петренко.

ВР України Законом від 23 лютого 2014 №763-VII внесла зміни до чинного Закону України «Про державну службу». Зокрема, відновлено дію ч. 3 ст. 6 про те, що «для проведення єдиної державної політики та функціонального управління державною службою утворюється Головне управління державної служби при Кабінетові Міністрів України.

На численні звернення громадян до громадської приймальні з надання безоплатної первинної правової допомоги Головного управління юстиції у Чернівецькій області надається роз'яснення прав та обов'язків, соціального та правового захисту військовозобов'язаних, призваних на військову службу у зв'язку з мобілізацією, резервістів, а також військовослужбовців, прийнятих на військову службу в добровільному порядку (за контрактом)

Права та обов'язки, соціальний та правовий захист військовослужбовців, прийнятих на військову службу в добровільному порядку (за контрактом)

Порядок проходження громадянами України військової служби, їхні права та обов'язки визначаються Законом України «Про військовий обов'язок і військову службу», відповідними Положеннями про проходження військової служби громадянами України, які затверджуються Президентом України, та іншими нормативно-правовими актами.

На військову службу за контрактом приймаються громадяни, які пройшли професійно-психологічний відбір і відповідають установленим ст. 20 Закону вимогам проходження військової служби.

З громадянами, які добровільно вступають на військову службу, укладається контракт про проходження громадянами України військової служби, в якому, серед іншого визначаються права та обов'язки військовослужбовця, термін дії контракту.

Основні засади державної політики у сфері соціального захисту військовослужбовців та членів їх сімей визначені Законом України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей».

Розд. II зазначеного Закону встановлює права військовослужбовців щодо: •забезпечення громадянських прав і свобод (військовослужбовці беруть участь у референдумах, обирають і можуть бути обраними до відповідних місцевих рад та інших виборних державних органів згідно з Конституцією України); •реалізації права на свободу світогляду і віросповідання (військовослужбовці вправі сповідувати будь-яку релігію або не сповідувати жодної, відкрито висловлювати свої релігійні або атеїстичні переконання); •недоторканності військовослужбовців (військовослужбовцю гарантується недоторканність особи. Він не може бути арештований інакше, як на підставі судового рішення); •вибору місця проживання і виїзду за кордон (військовослужбовці по звільненні з військової служби мають право на вибір місця проживання в будь-якому населеному пункті України або в іншій державі відповідно до законів та міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України); •грошового забезпечення (держава гарантує військовослужбовцям достатнє матеріальне, грошове та інші види забезпечення в обсязі, що відповідає умовам військової служби, стимулює закріплення кваліфікованих військових кадрів. До складу грошового забезпечення входять: посадовий оклад, оклад за військовим званням; щомісячні додаткові види грошового забезпечення – підвищення посадового окладу, надбавки, доплати, винагороди, які мають постійний характер, премія; одноразові додаткові види грошового забезпечення); •продовольчого, речового та іншого забезпечення (продовольче та речове забезпечення військовослужбовців здійснюється за нормами і в терміни, що встановлюються Кабінетом Міністрів України); •службового часу і часу відпочинку (загальна тривалість службового часу військовослужбовців на тиждень не може перевищувати нормальної тривалості робочого часу за відповідний період, визначеної законодавством України, за винятком випадків проведення військових навчань, походів кораблів, бойових стрільб та бойового чергування, несення служби в добовому наряді та інших заходів, пов'язаних із забезпеченням боєготовності військових частин, які здійснюються без обмеження загальної тривалості службового часу. Вихідні, святкові та неробочі дні є днями відпочинку для всього особового складу, крім військовослужбовців, залучених до виконання службових обов'язків); •права на відпустки (військовослужбовцям, крім військовослужбовців строкової військової служби, надаються щорічні

основні відпустки зі збереженням грошового, матеріального забезпечення та наданням грошової допомоги на оздоровлення у розмірі місячного грошового забезпечення. Їм надаються також додаткові відпустки у зв'язку з навчанням, творчі відпустки та соціальні відпустки. Інші додаткові відпустки надаються їм на підставах та в порядку, визначених відповідними законами України); •охорони здоров'я та медичної допомоги (військовослужбовці, військовозобов'язані та резервісти, які призвані на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори, мають право на безоплатну кваліфіковану медичну допомогу у військово-медичних закладах охорони здоров'я. Військовослужбовці щорічно проходять медичний огляд, щодо них проводяться лікувально-профілактичні

безпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб». Військовослужбовцям, крім військовослужбовців строкової військової служби, які звільняються зі служби, в залежності від підстав звільнення виплачується одноразова грошова допомога в розмірі від 25 до 50% місячного грошового забезпечення за кожний повний календарний рік служби); •одноразової грошової допомоги у разі загибелі/смерті, інвалідності або часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності (одноразова грошова допомога призначається і виплачується військовослужбовцям, військовозобов'язаним і резервістам, які призвані на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори чи для проходження служби у військовому резерві, у розмірі:

заходи. Військовослужбовці (крім військовослужбовців строкової військової служби) та члени їхніх сімей мають право не більше одного разу на рік на санаторно-курортне лікування та відпочинку у санаторіях, будинках відпочинку, пансіонатах і на туристських базах Міністерства оборони України, інших, утворених відповідно до законів України, військових формувань та правоохоронних органів із пільговою оплатою вартості путівок у розмірах та порядку, встановлених Кабінетом Міністрів України. Таким же правом користуються члени сімей військовослужбовців, які загинули (померли) або пропали безвісти під час проходження військової служби); •забезпечення військовослужбовців та членів їх сімей жилими приміщеннями (держава забезпечує військовослужбовців жилими приміщеннями або за їхнім бажанням грошовою компенсацією за належне їм для отримання жила приміщення на підставах, у порядку та відповідно до вимог, установлених Житловим кодексом Української РСР та іншими нормативно-правовими актами); •права військовослужбовців та членів їх сімей на освіту (військовослужбовці мають право на навчання (у тому числі на отримання післядипломної освіти) у військових навчальних закладах, відповідних підрозділах підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації військовослужбовців. Військовослужбовцям, які прийняті на військову службу за контрактом осіб офіцерського складу після здобуття базової або повної вищої освіти за державним замовленням, дозволяється навчатися в інших вищих навчальних закладах без відриву від служби після проходження ними строку служби, який дорівнює часу їхнього навчання для здобуття попередньої вищої освіти); •пенсійного забезпечення і виплати одноразової грошової допомоги при звільненні з військової служби (пенсійне забезпечення військовослужбовців після звільнення їх з військової служби провадиться відповідно до Закону України «Про пенсійне за-

500-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб, – у разі загибелі/смерті військовослужбовця, військовозобов'язаного або резервіста;

250-кратного прожиткового мінімуму для працездатних осіб, – у разі встановлення військовослужбовцю інвалідності I групи, 200-кратного прожиткового мінімуму для працездатних осіб, – у разі встановлення військовослужбовцю інвалідності II групи, 150-кратного прожиткового мінімуму для працездатних осіб, – у разі встановлення військовослужбовцю інвалідності III групи).

Ст. 14 цього Закону встановлює пільги військовослужбовцям та членам їх сімей. Так, військовослужбовці мають право на безоплатний проїзд:

•залізничним, повітряним, водним та автомобільним (за винятком таксі) транспортом – у відрядження, у відпустку в межах України, при переведенні на нове місце проходження військової служби або у зв'язку з передислокацією військової частини; до місця проживання, обраного при звільненні з військової служби в межах України; •всіма видами транспорту загального користування міського, приміського та міжміського сполучення (за винятком таксі) – тільки військовослужбовці строкової військової служби.

При переведенні військовослужбовців на нове місце проходження військової служби або звільненні з військової служби вони мають право на безоплатне перевезення з попереднього місця проживання до нового до 20 т особистого майна в контейнерах залізничним транспортом, а там, де такого виду транспорту немає, – іншими видами транспорту (за винятком повітряного). В разі перевезення особистого майна в окремому вагоні, багажем і дрібною відправкою їм відшкодовуються фактичні витрати, але не більше вартості перевезення майна в контейнері вагою 20 т.

Члени сімей військовослужбовців (крім вій-

ськовослужбовців строкової військової служби) мають право на безоплатний проїзд залізничним, повітряним, водним та автомобільним (за винятком таксі) транспортом: •від місця проживання до місця проходження військової служби військовослужбовця у зв'язку з його переведенням; •до місця проведення відпустки військовослужбовцем в межах України; •при звільненні військовослужбовця з військової служби, а також у разі загибелі/смерті військовослужбовця – до обраного місця проживання в межах України.

Члени сімей військовослужбовців при переїзді до обраного місця проживання у зв'язку із загибеллю/смертю військовослужбовця мають право на безоплатне перевезення до 20 т особистого майна в контейнерах залізничним транспортом, а там, де такого виду транспорту немає, – іншими видами транспорту (за винятком повітряного). У разі перевезення особистого майна в окремому вагоні, багажем і дрібною відправкою їм відшкодовуються фактичні витрати, але не більше вартості перевезення майна в контейнері вагою 20 т.

Військовослужбовці, які стали інвалідами внаслідок бойових дій, учасники бойових дій та прирівняні до них особи, а також батьки військовослужбовців, які загинули/померли або пропали безвісти під час проходження військової служби, користуються правом безоплатного проїзду всіма видами міського пасажирського транспорту загального користування (крім таксі) в межах адміністративного району за місцем проживання, залізничного та водного транспорту приміського сполучення та автобусами приміських маршрутів. Вони мають право на 50-відсоткову знижку при користуванні міжміським залізничним, повітряним, водним та автомобільним транспортом відповідно до закону.

Військовослужбовці при направленні у відрядження, до нового місця проходження військової служби, а також до місця використання відпустки та назад мають право на придбання проїзних документів для себе та членів своєї сім'ї на всі види транспорту поза чергою. При цьому військовослужбовці, які направляються у відрядження, користуються правом на бронювання та отримання поза чергою місця в готелі на підставі посвідчення про відрядження.

При виконанні службових обов'язків, пов'язаних із відрядженням до інших населених пунктів, військовослужбовцям відшкодовуються витрати на відрядження в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. Витрати, пов'язані з перевезенням військовослужбовців та членів їхніх сімей, їхнього особистого майна залізничним, повітряним, водним і автомобільним (за винятком таксі) транспортом, бронюванням місць у готелях при направленні військовослужбовців у відрядження, відшкодовуються за рахунок коштів Міністерства оборони України, інших, утворених відповідно до законів України, військових формувань та правоохоронних органів у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Військовослужбовці та члени їх сімей, які мають право на пільги, гарантії та компенсації відповідно до цього Закону, користуються пільгами, гарантіями та компенсаціями, встановленими для громадян України законами та іншими нормативно-правовими актами, а також рішеннями органів місцевого самоврядування. Якщо такі особи одночасно мають право на отримання однієї і тієї ж пільги, гарантії чи компенсації з кількох підстав, то їм надається за їх вибором пільга, гарантія чи компенсація тільки з однієї підстави, крім випадків, передбачених законами.

Олексій БЕЗРЯДІН, заступник начальника Головного управління юстиції у Чернівецькій області

1 стор.

Про позачергові вибори

комерційну рекламу за останній квартал року, що передувє року проведення виборів. При цьому засоби масової інформації можуть розрахувати такі розцінки вартості одиниці друкованої площі чи ефірного часу окремо для робочих днів і окремо для вихідних і святкових днів, а також окремо для різних за кількістю потенційної аудиторії періодів ефірного часу чи друкованої площі. Засоби масової інформації усіх форм власності не пізніш як за сімдесят вісім днів до дня виборів зобов'язані опублікувати в друкованих засобах масової інформації розцінки вартості однієї хвилини (секунди) ефірного часу та розцінки вартості одиниці друкованої площі.

Календарний план основних організаційних заходів з підготовки проведення позачергових виборів Президента України 25 травня 2014 року розміщено на сайті Центральної виборчої комісії.

Вибірчий процес позачергових виборів Президента України розпочався 25 лютого 2014 року. Висування кандидатів на пост Президента України відбуватиметься в період від 25 лютого до 30 березня 2014 р. включно. Звичайні, спеціальні, закордонні виборчі дільниці утворюватимуться до 4 квітня 2014 року включно. До 4 квітня включно подаватимуться документи до ЦВК для реєстрації кандидата на пост Президента України. До 14 квітня утворюватимуться окружні виборчі комісії. **Проведення передвиборної агітації передбачається в період від 20 квітня до 24.00 23 травня 2014 р.**

Дільничні виборчі комісії звичайних, спеціальних, закордонних виборчих дільниць утворюватимуться до 21 квітня. До 4 травня 2014 року один примірник попереднього списку виборців передаватиметься відповідній дільничній виборчій комісії звичайної виборчої дільниці, а наступного дня після його отримання попередній список виборців надаватиметься для загального ознайомлення у приміщенні дільничної виборчої комісії звичайної виборчої дільниці. До 9 травня 2014 року кожному виборцю надсилатиметься або доставлятиметься іменне запрошення. До 17 травня виборці повинні бути повідомлені про час і місце голосування.

До 17 травня до ЦВК подаватимуться пропозиції щодо реєстрації офіційних спостерігачів від іноземних держав, міжнародних організацій. До 19 травня вноситиметься подання про реєстрацію офіційних спостерігачів від кандидата на пост Президента України, політичної партії, яка висунула кандидата на пост Президента України, до відповідної окружної виборчої комісії. До 22 травня передаватимуться уточнені списки виборців на звичайних виборчих дільницях відповідним дільничним виборчим комісіям. До 20.00 24 травня подаватимуться письмові заяви до дільничної виборчої комісії з проханням забезпечити голосування за межами приміщення для голосування.

Голосування проводитиметься від 8 до 20 години 25 травня 2014 року. До 30 травня встановлюватимуться підсумки голосування в межах територіального виборчого округу. До 4 червня передбачається встановити результати голосування у день виборів Президента України. Офіційне оголошення результатів виборів Президента України відбуватиметься після встановлення результатів виборів. Постановою Верховної Ради України від 27 лютого 2014 р. №805 «Про призначення позачергових виборів Чернівецького міського голови (місто Чернівці Чернівецької області)», яка набула чинності 13 березня, на неділю 25 травня 2014 року призначені позачергові вибори Чернівецького міського голови (місто Чернівці Чернівецької області).

Ірина Німіжан, начальник відділу реєстрації нормативно-правових актів, систематизації законодавства, правової роботи та освіти Головного управління юстиції у Чернівецькій області

Правовий статус дитини-інваліда та гарантії її соціального захисту

Відповідно до ст. 1 ЗУ «Про охорону дитинства», дитина-інвалід – це дитина зі стійким розладом функцій організму, спричиненим захворюванням, травмою або вродженими вадами розумового чи фізичного розвитку, що зумовлюють обмеження її нормальної життєдіяльності та необхідність додаткової соціальної допомоги й захисту.

Законодавство про дітей-інвалідів. Згідно зі ст. 3 ЗУ «Про охорону дитинства», всі діти на території України, незалежно від раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії, політичних або інших переконань, національного, етнічного або соціального походження, майнового стану, стану здоров'я та народження дітей та їхніх батьків (чи осіб, які їх замінюють) або будь-яких інших обставин, мають рівні права і свободи, визначені цим Законом та іншими нормативно-правовими актами.

Ст. 1 ЗУ «Про державну соціальну допомогу інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам» передбачено, що право на державну соціальну допомогу мають інваліди з дитинства і діти-інваліди віком до 18 років.

Причина, група інвалідності, строк, на який встановлюється інвалідність, визначаються органом медико-соціальної експертизи, згідно із законодавством України з одночасним роз'ясненням інвалідам з дитинства їхнього права на державну соціальну допомогу.

Розмір державної соціальної допомоги. Згідно зі ст. 2 ЗУ «Про державну соціальну допомогу інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам», державна соціальна допомога призначається у таких розмірах:

- інвалідам з дитинства I групи – 100% прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність;
- інвалідам з дитинства II групи – 80% прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність;
- інвалідам з дитинства III групи – 60% прожиткового мінімуму для

осіб, які втратили працездатність; •на дітей-інвалідів віком до 18 років – 70% прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність.

У разі зміни групи інвалідності державна соціальна допомога в новому розмірі виплачується

інваліду з дитинства від дня зміни групи інвалідності, якщо така зміна призводить до збільшення розміру, але з місяця, наступного за тим, у якому встановлена нова група інвалідності, – при зменшенні розміру допомоги.

Якщо дитина-інвалід, на яку виплачувалася державна соціальна допомога, по досягненні 18 років визнана інвалідом з дитинства, виплата допомоги продовжується у новому розмірі за її заявою (недієздатним – за заявою опікуну) від дня встановлення групи інвалідності в разі збільшення розміру допомоги, але з місяця, наступного за тим, у якому дитині-інваліду встановлена група інвалідності, – при зменшенні розміру допомоги.

Порядок виплати соціальної допомоги. Державна соціальна допомога виплачується державними підприємствами та об'єднаннями зв'язку за місцем проживання інваліда з дитинства або батьків, усиновителів, яким призначена допомога на дітей-інвалідів. Опікуну або піклувальнику державна соціальна допомога виплачується за місцем їхнього проживання.

Виплата державної соціальної допомоги здійснюється щомісячно за поточний місяць у визначені місцеві державною адміністрацією строки.

Призначена державна соціальна допомога виплачується інваліду

потребують постійного стороннього догляду, встановлюється надбавка на догляд за ними в розмірі 15% прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність.

Надбавка на догляд за дитиною-інвалідом підгрупи А встановлюється в розмірі:

- на дитину-інваліда підгрупи А віком до 6 років – прожиткового мінімуму для дітей віком до 6 років;
- на дитину-інваліда підгрупи А віком від 6 до 18 років – прожиткового мінімуму для дітей віком від 6 до 18 років. Надбавка на догляд за іншою дитиною-інвалідом встановлюється в розмірі: •на дитину-інваліда віком до 6 років – 50% прожиткового мінімуму для дітей віком до 6 років;
- на дитину-інваліда віком від 6 до 18 років – 50% прожиткового мінімуму для дітей віком від 6 до 18 років.

Надбавка на догляд за дитиною-інвалідом віком до 18 років призначається одному з батьків, усиновителів, опікуну, піклувальнику, які не працюють, не навчаються (крім заочної форми навчання), не проходять службу, не займають виборну посаду і фактично здійснюють догляд за дитиною-інвалідом. Надбавка на догляд за дитиною-інвалідом віком до 18 років також призначається одному з батьків, усиновителів, опікуну, піклувальнику, які перебувають у відпустці по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, у відпустці у зв'язку за вагітністю та пологами, у відпустці без збереження заробітної плати, у разі якщо дитина-інвалід потребує домашнього догляду і вони фактично здійснюють догляд за дитиною-інвалідом. Одинокій матері (одинокому батьку) надбавка на догляд за дитиною-інвалідом призначається незалежно від факту роботи, навчання, служби.

Юрій МІНТЕНКО, голова Координаційної радимолодих юристів при Головному управлінні юстиції у Чернівецькій області

Робота близьких осіб у контексті вимог закону України «Про засади запобігання і протидії корупції»

Одним із чинників запобігання і протидії вчиненню корупційних правопорушень є обмеження щодо роботи близьких осіб.

У ст.9 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» йдеться про те, що особи, зазначені у підпунктах «а», «в-ж» п. 1 та підпункті «а» п. 2 ч.1 ст. 4 цього Закону, – не можуть мати у безпосередньому підпорядкуванні близьких їм осіб або бути безпосередньо підпорядкованими у зв'язку з виконанням повноважень близьким їм особам.

Особи, які претендують на зайняття названих вище посад, зобов'язані повідомити керівництво органу, на посаду в якому вони претендують, про працюючих у цьому органі близьких їм осіб.

У ст. 1 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» законодавець закріпив **перелік осіб, які є близькими**. До них належать: чоловік, дружина, батько, мати, вітчим, мачуха, син, дочка, пасинок, падчерка, рідний брат, рідна сестра, дід, баба, прадід, прабаба, внук, внучка, правнук, правнучка, усиновлювач чи усиновлений, опікун чи піклувальник, особа, яка перебуває під опікою або піклуванням, а також особи, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом і мають взаємні права та обов'язки із суб'єктом, зазначеним у ч.1 ст. 4 цього

Закону, в тому числі особи, які спільно проживають, але не перебувають у шлюбі. Слід зазначити, що положення названого вище Закону застосовуються в разі безпосереднього підпорядкування близьких осіб.

У цій же статті визначено поняття **безпосереднього підпорядкування**.

Ним є відносини прямої організаційної чи правової залежності підлеглої особи від її керівника, в тому числі через вирішення (участі у вирішенні) питань прийняття на роботу, звільнення з роботи, застосування заохочень, дисциплінарних стягнень, надання вказівок, доручень, контролю за їхнім виконанням: скажімо, чоловік – керівник установи, а дружина – головний бухгалтер, начальник відділу чи спеціаліст тощо.

Положення абз. 1 та 2 цієї частини не поширюються на: •народних засідателів і присяжних; близьких осіб, які безпосередньо підпорядковані один одному у зв'язку з перебуванням кожного з них на виборній посаді; •осіб, які працюють у сільських населених пунктах (крім тих, що є районними центрами), а також гірських населених пунктах; •осіб, які працюють в галузі освіти, науки, культури, охорони здоров'я, фізичної культури та

спорту, соціального захисту, крім державних органів та органів місцевого самоврядування.

Можливі такі процедури усунення обставин, визначених у ч. 2 ст. 9 Закону: •переведення за ініціативою однієї із близьких осіб на іншу вакантну посаду в даному підприємстві, установі, організації, що виключає підпорядкування близьких осіб один одному – порядок визначений у ст. 32-34 Кодексу законів про працю України (далі - КЗпП України); •звільнення з роботи по підставах передбачених п. 5 ст. 36 КЗпП України – в порядку переведення за ініціативою однієї із близьких осіб за встановленою посадою на інше підприємство, установу, організацію, що виключає підпорядкування близьких осіб один одному - порядок визначений у ст. 32 КЗпП України; •звільнення однієї із близьких осіб за власним бажанням, що виключає наявність підпорядкування близьких осіб на одному підприємстві, установі, організації – порядок визначений у ст.ст. 38, 39 КЗпП України; •звільнення однієї із близьких осіб за угодою сторін з підстав, передбачених п. 1 ст. 36 КЗпП України.

Беанна ТУРЧАК, начальник відділу кадрової роботи та державної служби Головного управління юстиції у Чернівецькій області

Мода на імена Обирають ім'я батьки, а жити з ним дитині

Народилася дитина – радість для родини. Разом із клопотами про пелюшки-памперси всі члени сім'ї думають і про те, як же назвати маля. В магію імені вірили ще з прадавніх часів. Цікаво, що кожен відтинок часу диктує свої «іменні» тенденції.

Як наполягають психологи, батькам не варто забувати, що обирають ім'я вони, а жити з ним дитині. Загалом же чітких канонів у виборі імені нині немає. Тим більше, що і в Інтернеті, й у друкованих виданнях стільки всього можна знайти про значення імен! Тож одні батьки зупиняються на класичних варіантах, інші прагнуть до оригінальності, треті орієнтуються на астрологію чи нумерологію.

Древні слов'яни намагалися дати дитині ім'я, яке могло вберегти дитину від хвороби, хижого звіра, принести щастя. Деякі племена навіть давали дитині два наймення: одне повідомлялося всім, а друге – справжнє – зберігалось в таємниці. Це робили для того, щоб захистити дитину від злих чар.

Із поширенням християнства імена дітям давав священник під час хрещення, орієнтуючись на спеціальну церковну книгу – святці.

Після революції 1917 року, коли вплив релігії в нашому суспільстві послабився, з'явилися «революційні» імена – Октябрина, Сталіна, Рада, Коммуна... Дехто називав дитину на честь вождя революції Володимира Леніна – Вілен, Воліна, Вілорій (Володимир Ілліч Ленін – організатор Інтернаціоналу).

У 1960-ті проявилось тяжіння до імен іноземного походження: Артур, Едуард, Елеонора. Не забули «відзначити» і космічну тему: Скафандр, Електрон.... Ми знайшли в Інтернеті ім'я, яким хтось із «просунутих» батьків того часу назвав дитину – Урюркос («Ура, Юра в космосі!»). Цікаво, що тоді ж, на противагу таким новаціям, батьки почали давати дітям і рідковживані стародавні імена.

У 80-ті роки на перших сходинках рейтингів популярності були Сергій, Леонід, Григорій, Георгій, Ярослав, Михайло, Василь, Валентин, Віктор, Світлана, Наталя, Оксана, Ірина, Галина, Олена, Ольга, Любов, Ніна. У кінці 90-х їм на зміну прийшли Олександр, Максим, Владислав, Дмитро, Артем, Іван, Ілля, Данило, Кирило, Андрій, Єгор, Володимир, Богдан, Назар, Анастасія, Анна, Софія, Єлизавета, Марія, Катерина. Працівники ДРАЦСів помітили також, що батьки дедалі частіше називають дітей ім'ям, яке відповідає дню ангела.

Серед «екзотики» кілька років тому популярними були імена героїв телесеріалів, міфичних або книжкових персонажів. Зокрема, Аріанна, Афіна, Аврора, Берта-Софі, Есмеральда, Одисей, Чингіз, Дарій, Діонісій, Ільяс-Адріано.

Останнім часом на зміну серіально-кіношній моді прийшла інша «придбівенція» – бажання записати дитину всупереч правилам українського правопису: Арт'ом, Володимер, Глеб, Дмитрій, Кіріл, Філіп, Альона, Лізавета. Батьків не зупиняє навіть застереження працівників РАЦСів, що в майбутньому носії цих імен матимуть проблеми з оформленням документів.

Коментують фахівці: «Подумайте про душевний спокій...»

Працівники відділів ДРАЦС завжди просять батьків добре подумати, наскільки комфортним буде для дитини те чи інше ім'я. Адже, якщо не дотримуватися правил українського правопису імен, у дорослому житті, коли доведеться брати безліч довідок і оформляти велику кількість документів, популярні нині імена з російським звучанням принесуть незручності та непорозуміння. Трапляється безліч випадків, коли жінка, скажімо, за паспортом Єлена, починає оформляти пенсію чи одержувати спадкове майно, а в неї в одній довідці фігурує Єлена, а в другій – Олена. Той, кому довелося таким займатися, знає, скільки сил, нервів і здоров'я витрачається на приведення усіх паперів до норми. Хотілося б, щоби нинішні молоді мами й татусі думали й про майбутніх онуків: декому з них усе життя доведеться носити ім'я у поєднанні з такими по батькові як Кірілович, Нікітівна, Інокентійовіч... Удома можна називати своє чадо якими завгодно варіантами імен, але в документах бажано мати таке, що відповідає правопису.

Порада: називаючи дитину, звертайте увагу й на співзвучність з іменем батька.

Дуже добра давня українська традиція називати першого сина іменем діда, а другого – іменем батька (дівчаток відповідно іменами бабусі й мами). Це не тільки прояв любові й поваги до близьких людей, а й «закріплення» імені на родовому дереві. Наші предки вважали, що ім'я, яким нарекли людину, впливає на її долю. Багато хто переконався, що воно точно впливає на душевний спокій, створюючи проблеми чи дозволяючи жити без них.

Дитина – це не річ, яку можна назвати, керуючись своїми забаганками. Ім'я – це не просто якийсь «розпізнавальний знак» для дитини. В імені присутній особливий духовний зміст. Адже разом з іменем людина набуває небесного покровителя, святого, який за неї молитиметься сьогодні, завтра й у вічності.

Психологи радять: «Прислухайтеся до обраного дитині імені»

Якщо у вас є варіанти імен, спочатку «приміряйте» їх на сторонню людину: попросить когось вимовити те чи інше ім'я вголос. Прислухайтеся, чи не спричиняє воно неоднозначних емоцій або асоціацій. Якщо в устах сторонніх воно звучить якось «не так», то ваш вибір, можливо, хибний. Адже чужі люди не вимовлятимуть ім'я вашої дитини з тією ж любов'ю й ніжністю, що й ви.

Згадайте відомих людей або знайомих з ім'ям, яке хочете дати своїй дитині. Подумайте про їхні чесноти й недоліки, зважте, наскільки вдале в них життя. Це дасть уявлення про те, яким може бути характер вашого маляти.

Якщо бажаєте своїй дитині спокійного, безпроблемного життя, уникайте надто рідкісних або надто поширених імен. Бо рідкісні привертають зайву увагу, з якою буває важко впоратися. А дуже розповсюджені не дають можливості відчути свою унікальність.

**Орися АНДРІЄЦЬ, начальник відділу ДРАЦС Реєстраційної служби
Головного управління юстиції у Чернівецькій області**

Виїзні прийоми громадян на Глибоччині

20 березня 2014 р. заступник начальника Головного управління юстиції у Чернівецькій області М.Д. Беженар, спільно з начальником Глибочького райуправління юстиції Д.Д. Гафу, начальником відділу ДВС Вікованом В.С. та начальником відділу ДРАЦС реєстраційної служби Глибочького райуправління юстиції В.В. Репчук, відповідно до графіку проведення прийому громадян у населених пунктах області керівниками структурних підрозділів обласної державної адміністрації, територіальних органів центральних органів виконавчої влади, здійснив виїзні прийоми громадян у Синівській, Тереблеченській, Турятській сільських радах Глибочького району.

Від 17 дпо 21 березня Головне управління юстиції у Чернівецькій області проводило ТИЖДЕНЬ ПРАВА

В рамках Тижня права 7 березня працівники Головного управління юстиції у Чернівецькій області для учнів 10 класів Чернівецької ЗОШ №3 провели урок на тему «Правовий статус та інтеграція в українське суспільство ромської національної меншини».

18 березня працівники Головного управління юстиції у Чернівецькій області для вихованців ДНЗ №3 «Веселка» провели годину спілкування на тему «Становлення та основні положення про права дитини».

Працівники Головного управління юстиції у Чернівецькій області для учнів 9-10 класів Чернівецької ЗОШ №14 провели урок на тему «Трудові правовідносини неповнолітніх і механізм їхнього захисту».

19 березня голова Координаційної ради молодих юристів при Головному управлінні юстиції у Чернівецькій області Юрій МІНТЕНКО провів лекцію для студентів І курсу юридичного факультету ПВНЗ «Буковинський університет» на тему: «Правовий статус та гарантії соціального захисту біженців в Україні».

Автори публікацій несуть відповідальність за точність наведених фактів, цитат, цифрових даних. Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи думки автора. Рукописи не рецензуються. Посилання на газету «Новини від юстиції» обов'язкове.

«Новини від юстиції»
свідectво про реєстрацію
ЧЦ №466-146пр від 27.08.2012р

Адреса редакції:
м. Чернівці,
вул.Грушевського, 1, каб.411.

Редакційна колегія:
М.Д. Беженар, В.В.Рендюк,
Ю.Т. Мінтенко

Редактор – Лариса Хомич.
Комп'ютерна верстка – Юрій Бучко.

Надруковано в типографії
ПП Мартиненко В.П.
м.Чернівці, вул. Радіщева, 10.

Засновник - Головне управління
юстиції в Чернівецькій області
та ЧОО Союзу юристів України

Тираж 400
замовлення №
№6 27 березня 2014 року
Передплатний індекс: 68332